

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt.
 Félévre 2 frt.
 Negyedévre 1 frt.
 Megjelenik e lap hetenkint
 vasárnap, egy iven.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 a kiadó-hivatalhoz külden-
 dők.

Szentesi Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábra terjedő
 petíciósírt egyezségi hirdetés
 néi 18 kr., a két hasábról
 12 kr., az egy hasábról
 6 kr. számítatik.
 A „Nyilt-tér”-ben a három
 hasábról petíciósírtatásdíja
 15 kr. o. é.
 Bélyegdíj minden egyes be-
 írtatásnál 30 kr.
 Bérmentelen levelek nem
 fogadtatnak el.

Szentes, 1876. december 23.

Csak néhány nap még, s 1877-et írunk. Eljutottunk odáig, midőn egy zivatarokkal terhes év lezajlásán végig tekinthetünk.

Nemzeti életünk korszakalkotó eseményei között legnagyobb részben megtaláljuk a 6-os éveket.

Röviden nézzük ezt. E század eseményeire, illetve 6-os éveire reflektálunk csak.

1816. mind politikai, mind társadalmi, mind különösen gazdasági tekintetben olyan év volt, melyet óhajtani nincs oka a magyar embernek. Ne említsünk semmi egyebet, politikai tekintetben terhes fellegként nehezedett az országra a francia háború szomorú következménye. Más részről örvendetes jelenségül szolgált e háború úgy ránk, mint Európára nézve. A cultura fejlődésnek indult Európa szerte. Magyarország jobbjai is belátták, hogy fokozott mérvben hozzá kell látni az általánosan megindult mozgalom tovább terjesztéséhez. — Társadalmi tekintetben sajnos volt ez év, mert a főrendeknél s városi polgárságnál német nyelv, német szellem uralkodott. — Gazdasági tekintetben pedig olyan év volt, melyeket apáink gyakran emlegettek, még pedig *sóhajta*.

1826. év forduló pontot képez Magyarország történetében. 1826-ban az országgyűlés együtt ül s a magyar tudóstársaság megalapításával kitér a haladás zászlaját. Az alkotmányosság ünnepeit ül az absolutismuson nyert győzelme felett.

1836-ik év korszakot alkot Magyarország legújabb történetében. Az ezen évben összeült országgyűlés több oly nevezetes törvényt alkotott, a melyben lerakva van majdani felvi-

rágzásának alapja. Ezek között legfontosabbak voltak a magyar nyelvről s a jobbágy osztály sorsának javításáról hozott törvények. Gazdasági tekintetben ezen év nagyon hasonló volt az 1816-dikihez. Május elején erős hidegek, fagyos éjszék, havazások voltak, majd folytonos szárazság. Több helyen az elvetett magvat sem kapták vissza.

1846. év általános nemzeti ébredésben találta az országot. Ekkor már a szabadelvű eszmék nagy hódítást tettek. Fogékony volt a nemzet minden szép, jó és nemesért. Általános pártolásban részesült a *védjegyleti eszme*, melyet most nevelésnek tartunk; — mily gyorsan elterjedt a honi kelmékből készített ruhák viselése férfiaknál és nőknél egyaránt, s mily általános lendületet adott az a háziiparnak. Most persze azt nem akarjuk elhinni. — Gazdasági tekintetben ezen év sem volt valami jó.

1856. év politikai tekintetben szomorúan találta Magyarországot. Élénk emlékezetében él az még mindenkinek. Az absolutismus és alkotmányosság szelleme küzdöttek egymással, s ezen évben az előbbi volt felül kerekedve egy időre, hitünk s óhajtásunk szerint utoljára.

1866-ban az absolutismus ingadozik s az alkotmányosság győzelemre jut. Sokkal közelebb állnak ez év eseményei hozzánk, hogy akár politikai, akár társadalmi, akár pedig gazdasági szempontból bővebben fejtegetnünk kellene.

S végül, eljutottunk ez évre, 1876-ra. Sok, igen sok oly momentumra mutathatunk, melyek százssoroson felkölthetik figyelmünket, s melyek nagyon sokáig élénk emlékezetünkben marad úgy nekünk, mint rá fognak majd emlékezni unokáink.

Emlékezhetünk vissza, mily óriási rattegéseket álltunk ki a tavaszi vizár miatt. Tudjuk valamennyien, hogy százezrekre menő termő föld borított el a romboló elem által, s hány száz család maradt menhely s élelem nélkül romba dönt laka felett siránkozva.

Még sokkal nagyobb szerencsétlenség volt a ránk nézve, ha a most szőnyegen forgó kérdés, a bankkérdése ellenünk döntetnék el. Ha az országra nézve előnyösen oldatik meg: ugy ezen évet a késő kor a kiállott rázkódtatások után is áldva fogja emlegetni. De, ha az országra nézve hátrányosan oldatik meg: akkor ezen évet a késő kor történetírója is háromszoros gyász-évének fogja nevezhetni.

A keleti háború kérdése hasonlóképen egy azon sok között, melynek sikeres megoldásától állami életünk nyugalma, a polgárok békecsége, zülalt anyagi állapotaink némi helyre állítása függ. Tudja az ég, hogy a harc esélyei hova ragadnak bennünket! Meglehet, hogy a kúszált viszonyok oly mélyen fognak sodorni bennünket a veszélybe, a honnan csak a legvégső erőmegfeszítéssel juthatunk ki; s kitudja, a végső erőmegfeszítés is elégséges lesz-e az anynyi oldalról feltorlórdó bajok legyőzésére? — De nem; nekünk nincs okunk panaszra nyitni ajkainkat. Tekintsük végig történelmünk eseményeit, meggyőződést szerezhethetünk magunknak, hogy apáink egy László, egy IV. Béla alatt mennyivel nagyobb csapásoknak voltak hordozói. S hála isten! mi unokák az ő fáradhatlan munkásságuk, lanakadni nem tudó hazaszeretetök által új hazát kaptunk.

Terhes a jelen; siralmasnak tűnik fel a mai állapot; — igen, mert ezt most érezzük. S minden

T A R C A.

A burokban születt.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

(11-ik folytatás.)

Remparti báróné pedig pihenése közben, elébb saját ábránéjaival foglalá el lelkét; nagy kék szemében a titkos vágy mélyen ható tüze ragyogott. A szép fiatal özvegy nem lehetett boldog. Szemei és az arcmozdulatok elárulák, azon benső harcot, melyet helyzetével kibékületlen lélek vitt. Fény és árny, ború és derű vonult el fölhalálva a szép nő homlokán. Most két kezébe temeté arcát, majd a magasban uszkáló felhőfoszlányokra merengett, összehasonlítá ezeket azon gondolatokkal, melyek lelke előtt el-el vonultak. Sok volt a hasonlatosság és sok volt a különbség közöttök; mert hiszen az ő gondolatai is fellegek voltak, melyek a lélek boruját idézik elő; csak hogy azokat a fellegeket, melyek ott fenn a légtérben uszkálnak, — jön egy szellő, mely tova űzi, és derült homlokkal, boldogan mosolyg le az ég, míg Rempartiné lelke boruját, — nem jött szellő, mely tova kergette volna. — Rempartiné sajáttagos egy lény volt. Míg nekihevíült arccal és verejtéktől gyöngyöző homlokkal űzte az erdő mélyén tovább-tovább az elejtendő vadat, addig az önfelelt szenvedély testesült képe volt, boldog, mint egy gyermek, ki az életnek csak örömét ismeri, s midőn letette fegyverét, a szenvedély csalta, boldog derű elhagyá arcát, tévoa ábránddal merengett szép szemével körül, s ilyenkor seholly nem találá, amit keresett.

Egy hölgynek, ki elég gazdag, hogy álmait a szeszély és hiúság csorbát szenvedett igényei ne háborgasák, s ki elég szép, hogy lábait az önelégültség,

büszke mosolyával tegye az irigység és féltékenység ördögének fejére, egy ily nőt mi bánthat, mi esalhatja homlokára az elégtelenség borus fellegét? Rempartiné, mit kereshet ábrándozó szemével ott túl a fellegeken, ő, ki a környék legzsebb és leggazdagabb hölgye, miben szenvedhet hiányt, hogy teljesen boldog nem lehet. — A szép fiatal nő özvegy volt, s bár Remparti báró oldala mellett, — kivel boldog nem lehetett — sovarogott jelen helyzetéért, mégis most számtalanszor jöttek oly pillanatok, melyekben úgy érzé, hogy mindene smije van, még kevés arra, hogy az ember teljesen boldog lehessen, s bár kalandos, szeszélylyel teli lelke inkább a családi élet kortárain kívül kereste, s találta meg a teret, hol érvényesítheti vágyait, mégis alig volt nap, melyen némi lelki borával, elégedetlenséggel ne gondolt volna helyzetére, s ez elégedetlenségnek özvegyiségében kereste magyarázatát. Férjében azt veszté el, kitél szabadelvű vágyott, kinek türes helyére mindig megelégedéssel gondolt; de nem azért, hogy e hely türes volt, hanem mert azt remélé, hogy, azt egy az ő természetével összeharó, várakozását minden tekintetben betölteni bíró férfi fogja hamarjában elfoglalni. Ilyen gondolatok voltak azok, melyek a szép fiatal nő lelkét — a domb öln — pihenése közben foglalkoztaták. Fejét két tenyerébe rejtve a domb egy előre nyult párkányára helyezé, s gondolataiba mélyedve, elszenderedett.

Martin bácsi egy óra mulva, midőn már a nap egészen alá hanyattlott, ért vissza nyomozásából, minden eredmény nélkül. Meglepetve látta urnőjét, ki a természet pusztáolén édes álom közt pihente a délután fáradalmait, s bár már bátran indulni lehetett volna, nem meré fölkelteni. — Egy ölnyre a bokortól ő is elterült a zöld fűben, s még akkor sem háborítá a bárónét, midőn már egészen beesteledett és teljesen setétt volt. Martin bácsi egy szolga testesült türelmével várta urnője ébredését, s bár heverése közben volt ideje ezer

mindenfélét elgondolni, az nem jutott eszébe, hogy talán a bárónét föl is kellene költöni. Ez nem volt parancsában; s ő sem gondolni, sem tenni nem szokott parancs nélkül, s hogy az idő már egészen késő volt azzal épen semmit nem törődött. Hevert nyugodtan, s ha valamivel talán mégis foglalkozott lelke, az nem volt más, mint azon sajnálat, melylyel a szép szarvasra gondolt mely, — urnője és az ő gunyára — irháját példatlan szerencsével elbordta. Ez a dolog rendkívül bántotta az öreg brudert, s ha valami meg nyugtatására szolgálta, az nem volt más, minthogy neki nem volt szabad lőni, s így a kudarc után nem volt, mit restelnie.

Az égen már a csillagok milliója ragyogott; báró Rempartiné még mindég folytatá idilli álmát, s Martin bácsi már kivervén fejéből a szarvas történetét, gyermekies ábitattal merengett a feje fölött ragyogó égi testekre, s szeszélylyel gondolt isten nagyságára, s keresztet vetett magára, valahányszor egy csillagot látott lefutni az égről; mert még anyjától hallotta, hogy az égen annyi csillag van, a mennyi ember van a földön, s valahányszor egy-egy csillag fut le az égről, mind annyiszor egy-egy emberi élet alszik ki a földön. — Ez a monda szent hite volt az öregnek, s még nyugodott a dolognak ilyen forma rendében, csak azt sajnálta, hogy nem tudhatá, ha vajon a számtalan között melyik csillag az övé a meny boltozatán. Utóvégre azt is gondoló, hogy az olyan magafarmájú jobbágy, s szolgálomberek csillaga, oly apró, hogy azokat nem is lehet látni; mert abban legkevésbbé sem kételkedett, hogy azok a nagy, fényök egész teljében ragyogó csillagok, csak gazdag uri emberek és királyokéi lehetnek.

Szegény Martin bácsi, s ő oly boldog volt, midőn ilyen gondolatok forogtak elméjében.

(Folyt. köv.)

egyik sohajnál, mely keblünkben erőszakosan kútor, gondoljunk a multa, s helyzetünk nem fog oly igen súlyosnak feltűnni. A magyar embert mindig jellemezte, hogy önérzetes volt; kétségbe esni soha nem tudott; irányadóit, reformatorait mindig tiszteltben tartotta. — Krisztusnak, ama legnagyobb reformatornak, kinek születését most ünnepejük, — intéseit, tanítását ne feledjük; midőn mondja: „legyetek jók, mint a ti mennyei atyátok.“ Legyünk hasonlóak a mi őseinkhez, kik az ily ünnepek alatt még több erőt, kitartást merítettek Krisztus szép tanából. Ünnepeink, de valódi ünnepek; oly ünnepek, midőn az értelem melegsége áthatja keblünket, s akkor tegyük eme fogadást: tenni fogunk. Az ily pillanatokban tett fogadást meg is szoktuk tartani. S ha megtartjuk: nem féljük a magyar nemzet. Az oly nemzet, mely érezni, komolyan gondolkodni és legfőképen tenni képes, azt nem félhetjük a rohanó ár elsodortatásától sem.

„Él magyar; áll Buda még!“

Kovács Pál.

A varrónők intézete Londonban.

Ezen intézet néhány évvel ezelőtt lett életbe léptetve. Célja: jó erkölcsű, gyámolra szorult nőket, kik varrással keresik kenyerüket, munkával ellátni. — Házadonok, özvegyek és oly nők, kiknek férje betegségben szenved, egyaránt részesülnek az intézet által nyújtott előnyökben. Ezek abban állnak, hogy itt a varrónők első kézből kapja a kormány által megrendelt munkát, míg ezelőtt második vagy harmadik kézből, és nincs kitéve a nyereszkes vállalkozók kénye-kedvének. A varrónő előnye nyilván való lesz, ha megemlítjük, hogy míg a vállalkozótól fizetett díj egy ing készítésért 14—18 kr. volt, az intézetben ez 28 kr., ide értve még azt is, hogy az öltések, melyek az intézet varrógépei által láttatnak el, megérnek — a munkásnőnek saját időbecslése szerint — 8 krt, a segédly, melyet az intézet nyújt a szegény varrónőknek, igen jelentékeny.

Úgyes és gyors kezű varrónő 2½ egész, sőt 3 inget készíthet el napjában és keresete az elvégzett munka mennyisége szerint változik.

Magában az intézetben valami 100-an dolgoznak; különösen özvegyek, kiknek apró gyermekeik vannak. — A többiek elismerése a házon kívül készítik el munkájukat saját lakaikban. Amazok házon belüli, emezek házon kívüli munkásoknak nevezetnek.

A házaszabályok szembevető helyeken függőtáblákon olvashatók. — Ezek a házon kívüli munkásnők részére következők:

„A h. k. munkásnőknek kedden és pénteken kell megjelenniük, és a kiadott munkát teljes számban visszahozni kötelesek.“

„A keddi munkát nem szolgáltatják ki pénteken, valamint a pénteki nem kedden.“

„A kapu délután 2½ órakor bezáratik, s azután senki nem bocsátatik be.“

„Azon munkásnő, ki két hétnél tovább magánál tartja a munkát, pénzbírságot fizet.“

Betegség esetében irni tartozik az intézet jegyzőjének, s a munkát akár van elvégezve, akár nincs, köteles visszaadni.

„Aki lakását változtatja, tartozik ezt a jegyző vagy főfelügyelővel tudatni.“

„A munka tisztán tartandó, minden bepiszkítottat, a munkásnő tartozik megfizetni.“

„A kéz engedelmsége a főfelügyelő parancsainak, mindenkitől elváratik.“

„Azon munkásnő, kire rá lett bizonyítva, hogy munkáját zálogba adta: nem tartózkodhat többé az intézetben.“

A házon belüli munkásnők szabályai ezek:

A h. b. m. 5 percel 9 óra előtt d. e. kell megjelenniük és a műhelyben maradnak este 8 óráig. Ha a csengő szól, szépen, rendben el kell hagyni a házat. Egy óra engedtetik ebédre és félóra theázásra.

9 órakor a kapu bezáratik s ezután senki nem eresztetik be.“

„Tisztaság és pontos szolgálat követeltetik.“

„Azok, kik a műhelyt alapos ok nélkül elhagyják, pénz bírsággal büntetettnek.“

„Mind a nő azon munkadarabon köteles dolgozni, melyet matronjától (asszonyától, főfelügyelőjétől) átvett.“

„Thea és tejről a társaság gondoskodik. A munkásnőknek magukkal kell hozni kenyeret és vaját“ stb.

„Mind a 50 krtól, mit a munkásnő keres, 4 kr. levonatik a társasági kiadás fedezésére.“ — Ezen 4 krtól a főfelügyelő vásárol a varrónők részére theát, tejet, csernát és ellátja őket légszuszítással, tüzeléssel a műhelyben és konyhában. Csernára az évi kiadás 7—800 frt, sőt több e hetenkint egy tonna szén fogy el.

A konyha, melyben a házon belüli munkásnők ebédelnek és theáznak, egy tágas és szellős szoba, tiszta padok és faasztalokkal; egyik részén ég a tűz, hol teheit főznek és szalonnát sütnék vagy egyéb élelemezert készítenek.

A munkát egy rövid imával kezdik meg, midőn először jelennek meg reggel. — Pénteken délután egy félóra isteni tisztelet tartatik egy lelkész által a műhelyekben. — Ezen isteni tisztelettel be van fejezve a heti munka; a szombat a házi tisztogatásra van számitva. Az isteni tisztelet helyett néha hölgyek fölvadásokat tartanak. A munkásnők mulattatása és művelése tekintetéből.

Szabására egy külön szoba van, ezt két férfi és egy nő szabás végzi, kiknek eljárására nagy érdekeltséggel ügyelnek a járó-kelő munkásnők. Egy darab szövetre egy összehajtván, hogy 120 darabra lehet egyszerre elvágni, egy vas lemez van téve, mely olyan idomzatú, mint az inggallér, melyet kivágni akarnak, vagy annak más része, és a szabás ötször vagy hat-szor végig vág a lemez széle körül éles késével, míg minden hajtsón keresztül hatolt, és a kés az asztalt érintette. A kormány részére szállítandó minden ing 22 darabból áll és a vágás, osztályozás és varrás processusain megy keresztül, azután összehajtván, tizenként csomóba kötve, kocsiokon a kormány raktáraiba vitetnek.

Az intézet tárháza ezeket érő árukkal van megtelve. Minden, mit eddig láttunk a földszinten és emeleten van. Tekintsünk most a műhelyekbe. Itt élénk csevegés uralkodik, mely már a lépcsőzeten hallható.

Az első szobában nem goromba, a kormány részére készült ingek láthatók, hanem finom öltésű és hajtsú fehérneműk. Ezek egyesek megrendelése. — Egyik, másik szobában gyermekruha, alsó ruhák hölgyek számára és kelengye készül. — Egy harmadik szobában a varrógépek járnak, ezeknél fiatal lányok kák vannak alkalmazva.

A harmadik emeleten van a főfelügyelő szobája

jobbra — balra közönséges műszobákban minden darab ruhát végig vizsgál a főfelügyelő, mielőtt rendeltetése helyén eléri. Sok itt a végezni való.

Az intézet virágzó állapotban van, több mint 100.000 frt évi jövedelemmel rendelkezik. — Ezen jövedelem egy oly alaptőkével szolgál, melyből szegény és beteg nők, kik nem dolgozhatnak, segítettnek minden uton-módon.

Steiner G.

Világ folyása.

A fenforgó európai kényes kérdések megvitatásánál, a jelenlegi kuszált viszonyok között igen nagy horderejűnek tekinthetjük Kosuth Lajos nyilatkozatát. Még a múlt héten írta meg vélekedését egy, Simonyi Ernőhöz címzett levélben a keleti kérdéstről.

Idézünk belőle egy pár passzust, hogy láthassák olvasóink, mint gondolkozik oda kün a mi hazánkra.

„Határozottan kijelentem, — írja, — hogy még a rettenetes szerencsétlenségnek vallott háborút is kisebb szerencsétlenségnek tartom, mint az orosz hatalom növekedésének megengedését. Veszélyesnek tartom az osztrák birodalomra nézve, melynek területén már is akadnak, kik az orosz autokratát már is uraknak, cáruknak üdvözölgetik.“

A „Correspondance Hongroise“ (egy könyvműtől) insinuatója oda megyen ki, hogy azon problematikus lények, hiket ultra magyaroknak nevez, arra spekulálnak, hogy, ha az osztrákház összetűz az orosz-szal, megbukik, s bukásából egy független Magyarország nőheti ki magát.

Minő badar beszéd! Hiszen ilyen bukás esetén Magyarország volna a máglya, melyen az osztrák sas megégettetnék. S bizony nincs olyan bolond magyar a világon, a ki égő máglyának szeretnét hazáját csak azért, hogy rajta s vele a sas is elégjen. Nem instálunk az ilyen gyönyörűségéből.

„Én állítom erősen: ha az osztrák-magyar monarchia tekintélyének egész súlyával az orosz hatalom panszlavisztikus terjeszkedésének megálljt kiállt, s az orosz elbizakodás ennek békés uton nem enged, s a dolog fegyveres oldásra kerül, az eredmény nem az lesz, hogy az osztrák sas elég, hanem az lesz a vég-eredmény, hogy az orosz hatalom Európa szabadságának ártalmatlan arányokra szállítatik le.

„Nem állítom ezt bizonyosnak. Háboruknál nincs bizonyosság. De valószínű „kocká“-nak tartom. S a nem bizonyos „kocka“ mindenesetre jobb, mint a bizonyos romlás.“

Másik, még lényegesebb ügy hazánkra nézve a bankügy. Rég óta folytak az alkudozások — minden eredmény nélkül. Német sógoraink megszokták már fejős tehénnek tartani Magyarországot; természetesen, most elveszteni azt, — vajmi fájdalmasan esnek nekik. Mindkét miniszter a legzselőséig ment. Mindkét kormány már ujabban beadta lemondását; — amit ugyan a király nem fogadott el, újabb alkudozásokra utasítván őket.

A válságot emlegeti mindenki. A király legmagasabb elhatározását l fog függni a bonyodalomból való helyes kimenetel. S e tárgyban a királynál már megjelentek kihallgatáson az osztrák miniszterek. Minden jel arra mutat, írja a „P. Loyd“, — hogy a bankkérdés még e héten tárgyalás alá kerül, mert irányadó körök azon nézetben vannak, hogy a jelenlegi helyzet tovább fenn nem tartható.

Sokféle hírek keringnek. Kormányparti képviselő körökben. Határozottan állítják, hogy a pénzügyminiszter

ALAMONTADE.

— Zschokke Henrik-től. —

Fordította:

LERNER VILMOS.

(6-ik folytatás)

Néha azonban mégis csak barátságos vita fejlődött köztünk. Bertollon a boldogságot mondta az ember rendeltetésének, és véleménye szerint, bármilyen eszközhöz szabad folyamodnunk, ezen rendeltetés elértésének céljából. Gunyolta azon hő buzgalmamat, melylyel az erényt magasztaltam; azt mondta, hogy az erény egyedül csak a társadalmi rend találmánya, s bebizonyította, hogy az erény különféle nemzeteknél különböző színekben tűnik föl. Oly ügyes volt ilyenemű élcelkedésben, hogy bizonyítgatásai után néha önmagamnak is nevelésnek látszottam.

És mindazonáltal, ezen elveinek minden veszélyessége mellett is, szerettem Bertollont; mert mindenütt a jót cselekedte.

Mialatt így a tudományok és barátságok éltem, korántsem feledkeztem meg a de Samesféle palota két erkélyes ablakáról. — Bertollon ur már több ízben padlásszobácskám helyett egy drága butorzatú és gyönyörű fekvésű lakást ajánlt. De én legdiszesebb természetemmel sem cseréltem volna föl szegényes padlásszobácskám.

Véletlenül — mert tudakozódom nem engedett, valami sajtószerű féltékenység — megtudtam, hogy a de Sonnes család néhány hét múlva vissza fog jönni Nitmesből, és hogy a család mélyen gyászolja Clementinének nem rég elhunyt nővérét.

S elmúlt a néhány hét, el egy negyedév. Valahányszor hárfámat pengettem, folytonosan az erkélyes ablakokon csüngött sovárgó tekintetem. De a de Sonnes család nem jött vissza és semmiféle véletlenség sem szolgáltatott csak némi tudósítást is. Én pedig nem

szóltam senkinek, eltitkoltam szerető szívem érzelmeit.

Az egyetem szünideje megérkezett. Repültem Nitmesbe, azon reményben, hogy ott szerencsésebb leszek. — Midőn a Vidourle melletti nyárilakhoz értem, megálltam. A nyárilakban semmi élet sem mutatkozott, bárha a szomszédos mezőkön és dombokon az aratók és vincellérek strögtek fogtak. Fölkerestem ama csodahelyet, hol álom és való egykor oly tündériesen folyt egybe. Letérültem a rengőágak alá, azon helyre, melyet Clementine lába érintés által mintegy megszentelt. Szerelmem és epedés vonzának a földre. Elárasztám csókjaimmal a szentelt talajt, mely egykor mindazt hordta magán, mi e világon nekem drága volt.

Ah! de hasztalan vártam epedve az angyali jelenést. — Elhagytam a szép helyet, midőn már becsületesedtem, és az alkonyodó róna fölött csak a Seveanák sziklabércei tündököltek aranybitorban.

Antal ur és neje, és Mari, Antonia és Zsuzsánna — a jámbor szülők három derék leánya — megható örömmel fogadtak. Kebelelől kebelre borultam, némán és boldogan, és nem tudtam, hogy melyikök szeret engem forróbban, és hogy én melyikököt szeretem jobban. Én voltam e családnak fia és testvérbátyja; körülük volt hazám, és én voltam minden örömük.

Igen, te vagy mindnyájunk öröme! — kiálta föl Antal bátyám meghatóttan — „Te vagy egyházunk reménye. A Montpellierből érkezett hírek magasztalták szorgalmad és hallottuk, hogy mennyire becsülnék tanáraid. Csak törekedjél, oh Colas, csak törekedjél előre; mert nagyok a mi szenvedéseink, és a hívők bajai végetlenek. Isten szólit téged. Légy kiválasztott fegyvervé, hogy megtöressék az anti-keresztyények hatalma, és hogy a porba tiport evangélium diadalmasan emeltesse föl!“

Bátyám aggodalmai különösen azáltal fokozódtak némi idő óta, hogy a kerületi főnök kérelhetlen szigorral nyilatkozott a titkos protestánsok ellen. Mont-

reval, a kerületbeli udvarnagy Nitmesben székelt, ezen férfiu még hatalmasabb és félelmesebb volt azáltal, hogy a királynak határtalan bizalmát bírta. A hugenották elleni fenyegetőzéseiről mindenki beszélt; még az utcai csavargók is ujjongva kurjongatták azokat.

Engem azonban más gondok aggasztottak. Hasztalan jártam naponta kutatva Albertasz ur háza körül és az amphitheátrum minden zugában, Clementinere sehoh sem akadtam.

Egyszer reggel azon öreg szolgálóval találkoztam, ki de Sonnes asszony parancsára a Vidourle melletti nyári lakban megvendégtelt. Az öreg azonnal rámismert; szívélyesebb örömmel szorította meg kezem, és sok minden apróságnak elmondása után, elbeszélte, hogy de Sonnes asszony és leánya már néhány hónap óta vannak Nitmesből távol; Marseillebe mentek, hogy ezen nagy kereskedelmi város zajában szórakozást keressenek és enyhítsék a drága leány és testvér elvesztése fölötti fájdalmukat.

Látva meghiusáltát azon reményemnek, hogy Clementinet, bárha távolból is, csak egy pillanatig is láthassam, szomorúan mentem haza. Egy féléven át hűn táplált várakozásomat keserű csalódás érte. Utközben azt terveztem, hogy Marseillebe megyek; — Nitmesből három nap alatt lehet oda elgyalogolni; — Marseilleben majd utcáról utcára fogok vándorolni, minden egyes ablakot vizsga szemmel fürkészni, minden templomba mindegyik misére elmenni — hátha majd sikerülhet az angyalt csak egy percig is látnom; — hátha ő ennyi fáradságért egy nyájas tekintetével jutalmazna meg?

Higgadtabb megfontolás azonban csakhamar megsemmisítette e kalandos tervemet. Miért is még jobban el voltam csüggedve, midőn bátyám házába léptem.

(Folyt. köv.)

egy francia konsortiumtól ajánlatot kapott a független magyar bank felállítására.

Más, a külügyminiszteriumhoz közel álló politikai körökben egy „birodalmi bank“ eszméjét pengetik. A bankot a „monarchia“ állítaná föl. Székhelye s ércalapja Komáromban vagy Ottmützenben, tehát egy erősségekben volna; Bécsben és Budapesten csak egyenjogú fiókokat tartana. — Kacska lesz az bizonyosan.

A keleti kérdés fordulatot vett, azaz, hogy még bonyolultabbá tették a konferenciát.

Ugy állnak a dolgok, hogy a párizsi szerződés, mely eddig némileg vissza tartotta az orosz terjeszkedésében, — fel fog bontatni. Ma már minden jel arra mutat, hogy az értekezlet nem áll többé a párizsi szerződés alapján, s a török birodalom területi épségét ép úgy nem tartja tiszteletben, mint a szultán felség jogát. Anglia, mely mindaddig a szerződés fentartásának szükségét vallotta politikája alapelveitől, maga meghazudtolta magát s elfogadta az orosz álláspontot. Így a konferencia halálos ítéletet készít elő: az európai Törökország halálos ítéletét.

Ily megfoghatatlanul változtak a viszonyok. Ott állunk, hogy a konferenciától semmi jót, hanem igen is a lehető legrosszabbat várhatjuk: vagy az európai béke tökéletes fölbomlását vagy Törökország hallgatag önmegadását, tehát öngyilkosságát. Hogy pedig saját maga ellen fordítá az oly diadalmasan hordott szabályokat, azt nem hihetjük el; s ez miután nem történhetik meg, be fog következni az első eset. Ma már nem hiheti senki a békés megoldást. Gyalázatos áltársnak nevezi mindenki az oroszpolitikát, mely folyton a csapatok visszavonulását, lefegyverezését hazudja a világnak. Az okkupáció kikerülhetlennek látszik. A háború bizonyos, s annál bizonyosabb, minél valószínűbbé válik, hogy az értekezleten Anglia s Oroszország egyesült erővel fogják a párizsi szerződést szétépíteni.

Helyi hírek.

—s.— *Örvendés dologképen újságot* lehetjük, hogy a helyben ujonnan alakuló „Segélyegylet“ több, mint 2000 részvényvel fogja 1877. év elejétől kezdve pályafutását megkezdni. S mint egyáltalában nem örvendés dologt újságot lehetjük e tárgyval kapcsolatban azt, hogy, — amennyiben az egyleti igazgató, aligazgató, titkár, választmány és főügyelő bizottság választásának küszöbén állunk — a részvényesek egynehány buzgó tagját valóságos lázban látjuk, tábor és ellentábor csinálva a nagy kérdéssel szemben: kik legyenek az igazgatók, titkár és választmányi tagok? Láttunk is már egy pár kaptafát, melyekre az igazgató választmány lesz huzandó. Egyik hetes, másik hiánnyal nyolcas, amint már az igények kívánják. Nem törődnek az egészséggel, ha e mozgalomban a részvényesek számot tevő részét látnánk; mert ebből többé kevésbé a kérdéssel járó szükségét tudnánk kibetűzni. (ha ugyan ekkor is lehetne). De hát az a egynehány kaptafa faragó, mit akar már itt. Avagy van szükség párt kérdést csinálni olyan dologból, mely akkor fog legszerencsésebben alakulni, ha szabad, természetes folyást engedünk neki. Nagy kis koruság a részvényesekről először föltenni azt hogy nem tudnánk minden ilyen veszedelmes fényű lámpa nélkül is megtalálni azon embereket, kik bizalmukra érdemesek s másodsor hinni azt, hogy ezen kaptafának valami nagy hatása leend. — Nekünk az egész dologban különösen az tűnik föl farsának, hogy mint tudjuk az igazgató választmány megválasztási határidejéül f. hó 24-ike van kitűzve s a részvényes tagok névsorát még 22-én sem hordták szelvényel, hogy mindenki annak idején áttekinthetné, s meggyőződése szerint kombinálhatna. — Ezen muladékosság különösen azért tűnik szembe, hogy a program cédulákhoz, már napokkal ezeiőt volt szerencsénk.

— *Abrai Károly ur, miután* Hmvásárhelyen polgármesternek megválasztott, megyei főjegyzői állomásától lemondott. Ugyanez állomásra ideiglenesen Fekete Márton urat nevezte ki a főispán; megyei árvaszéki II. ölnöknek Kókai Lajos ur, megyei első aljegyző; megyei I. aljegyzőnek pedig Balassa Lajos ur — végre m. II. aljegyzőnek Hubacsek Pál ur, megyei tiszteletbeli aljegyző, nevezettek ki.

— *A második kaszinói fölvétel* f. hó 16-án tartott meg. Az oly kellemetlen idő dacára is igen szép közönség gyűlt egybe. Pirulva bár, de mégis benső örömmel valljuk meg, hogy derék közönségünk meghazudtolta amaz állításunkat, hogy némelykor talán nem méltányolja a kellő igekezetet, nem ragadja meg a jó alkalmakat, a midőn szép tanúságot meríthet s egyuttal kellemes szórakozást is szerezhethet magának. — Csakugyan nem kell a mi közönségünknek a buzgalom, a jó akaratot elvitatni; de ne is legyen alkalom, hogy ezt elvitassuk. — Ami az est tulajdonképeni célját s a cél teljes elérését illeti, arra nézve elég kezeséget nyújtottak a szíves közreműködők nevei. *Pólya Ferenc* tanár ur esetelte rövid, de oly élénk színezettel századunk klasszikus, fénylő korát 1800-tól egész Petőfiig, hogy a legelfogultabb itélő meglegedését nyilváníttotta, a leghidegebb kebel is fölmelegült. P. ur szerencsés választotta a hangot, melylyel hallgatáshoz szólott. — Miután Nyiri László ur hirtelen berekedt, *Szalay István tanár ur*, (ki soha nem rekedt be, ha közreműködni kell) szavaltta el Szász Bélának „Harminc pénz“ című költeményét. Végül, a közönség kedvence, *Török Janette k. a.* lépett az emelvényre, s dalolt el néhány mindeneknél szebb magyar dalt. A tapsvihar s a dörgő „ujra“ ismét az emelvényre hívta a k. a. — S mindcsek után, miután Smazál J. ur gondoskodott arról, hogy corporaliter is kellőképen meg legyen a harmonium (tebát az égből ily gyorsan a földre? Hja! ilyen prózai az élet.) Éjfél után 2 óráig a legderültebb jókedv közepette mulattuk el az időt.

— *A folyton uralgó s mind nagyobb mérvben terjedő roncsolótoroklob megállítására* a legszigorubb rendszabályok életbe léptetését és megtartását véleményezi a közegészségügyi bizottság. A veszelő komoly voltát sokan nem hiszik, s mi magunk tudunk esetet, hogy az illető csaknem életével lakott könnyelműségéért. Nev. nem tartják meg sokan az orvos urak által ajánlott oly szükséges elővigyázatot. A beteg körül forogódnak legtöbbször; a szülei szeretetet állítják az övintézkedések ellenébe. Ily veszélyes körök tovább terjedésének megállításánál visza kell erőszakolnunk a szeretetet, mely kényesít a beteg ágyához közeledni. — Egy lehet a beteg részéről; az általa használt evő-, mosdószeres s minden legesekélyebb tárgy, melyet a beteg használ, már megában tartja a veszedelmes baj csiráját. — Óva intjük a szülőket, hogy legyenek tekintettel a mondottakra; tartásuk szigoruan magukat az orvos urak által kiszabott intézkedésekhez. Tartásuk kötelességüknek továbbá, hogy mihelyt — a lapunkban is említett — körjelenségek mutatkoznak, rögtön folyamodjanak orvosi segélyhez. — A szegényebb sorsú szülők figyelmébe pedig ismételtén ajánljuk a városi tanács amaz intézkedését, hogy gyógy-szereket ingyen juttat számukra. Hála isten! nálunk még nem ütött ki oly veszedelmesen, mint más községekben, hol a cholera nál is nagyobb pusztításokat okoz. — Előzzük meg tehát a magunk érdekében a bajt.

Érdekes vita folyt e hét folytán lapunk legközelebbi számában megjelent cikk miatt a kath. iskolatanácsban. Először föltiszteltendő ur előterjeszti, hogy a megjelent cikket sértőnek, rágalmazónak tartja s kéri az iskolatanácsot, hogy határozatilag mondja ki annak alaptalan voltát s a cikkirő nézetét roszaolja. Az iskola tanács pedig cikkirőnek igazságot ad, s a mondottakat magáévá teszi; ez okból határozatilag kimondá, hogy a csütörtöki szünetnapot beszünteti, s a délelőtti tanítási órák számát 2-ről 3-ra emeli, oly megjegyzéssel hogy a szerda és szombat délutáni tanórák osztásának be más módon; nev. míg az az idő el nem jő, hogy kerteszkedni lehessen, addig e délutánokat ének-tanítással töltsék be a tanító urak. — Különbben e tárgyra még visszatérünk.

— *Toroklobos betegségbe* f. hó 16-ig összesen 27 fiú és leány gyermek esett. Ezekből fölgyógyult 7 fiú és 4 leány; meghalt: 5 fiú és 4 leány, gyógykezelés alatt maradt: 6 fiú és egy leány. A tanyákról ez idő alatt 11 gyermeket hoztak haza halva, kik semmi gyógykezelésben nem részesültek.

— *A török sebesültek javára* Négyesi László ivén adakoztak: Bamberger Béla 1 frt, Bartha Kálmán 1 frt, Cicatricis Lajos 1 frt 91 kr. Filó Tihamér 1 frt Füst Molnár László 8 kr. Götzl Jenő egy darab ezüst-buszás. Hankiss János 50 kr. Harsányi János 20 kr. Horváth János 1 frt 50 kr. Kiss Sándor 20 kr. Kohn Tódor 8 kr. Komáromi Lajos 10 kr. Komáromi Imre 10 kr. Kristó N. Imre 50 kr. Lövy József 20 kr. Lövy Zsigmond 20 kr. Mikec Ödön 20 kr. Mohr Mihály 50 kr. Négyesi László 1 frt 50 kr. Neufeld Zsigmond 40 kr. Neumann László 10 kr. Nyiri Gyula 50 kr. Sarkadi N. Sándor 50 kr. Sonnenfeld László 10 kr. Sulc Sándor 20 kr. Szathmári Károly 30 kr. Szijjártó Szabó Sándor 50 kr. Szrenkányi Károly 50 kr. Tasnádi Antal 1 frt Török Lajos 20 kr. Zsoldos Ferenc 60 kr. Ehrlich János 20 kr. Kovács Alajos 10 kr. — Összesen 16 frt és egy ezüst huszas, mely összeg a budapesti egyetemi ifjúság központi gyűjtőbizottságához dec. 20-án felküldetett.

— *Gym. muzeumunk gyarapítására*, a legutóbbi kimutatás óta, következő becses adományok folytak be: Kiss Sándor ur ajándékozott egy diszesen kiverett régi török puská agyat, Földváry Nagy István ur kovaszilánkokat, Tóth János ur 1 római ezüst pénzt, Németh József ur egy serpentinök baltát, nt. Szalai István ur gróf Rüdiger orosz tisztnek egy csizmáját s egy sarkantyúját 1849-ből, aszt. balog Mihály ur, egy obszidian nuncienst, Bécsi Sándor ur, Szegvárról 20 különféle madár tojást, Pap Lajos ur, 2 ezüst pénzt, Nagy Imre ur, ezüst pénzt, Csukás Árpád 1 csiszolt kőárgyat, Török Lajos tanuló 2 réz érmét, Kohn Géza s Koc Elek tanulók 1—1 régi könyvet.

— *A múlt lapunkban követtünk* tisztítása érdekében történt fölszólításunk helyeslésre talált, legalább azt bizonyítja az a tény, hogy több helyen csakugyan is letisztították a sarat. — Ismét van egy új indítványunk. Nev. több igen élénk közlekedésű utcában a magtárak ajtajain a folytonos rostálás következtében jó adag szemét hull a járók-kelők nyaka közé. Kérjük az illetőket, sziveskedjenek a közönségre nézve oly kellemetlen bajon segíteni az által, hogy rostályukat ne az utcára, hanem az udvarra nyíló ajtóknál állítsák föl; mert határozottan tudjuk, hogy a legtöbb helyen az udvarra is nyílik a magtár ajtaja. — Vagy inkább a járók-kelők ruhája s az utca ronditassék el, mint az udvar?

Értesítések. Lebvics Bernát részére Ugrai Sándor, Pocsai Péter és Pap Antal ellen bíróság lefoglalt bogvár mesterséghez való faneműek a kir. bíróság hiv. helyiségében, 1877. év jan. 4-én d. e. 9 óra körül árverésen el fog adni. — Piti István mint kis-korú gyermekei gyámja, Danicska Magdolna, Bárdos Flórián és Varga Ágnes ellen bíróság lefoglalt ház és tartozékai 1877 jan. 29-én a telekkönyvi hatóság hiv. helyiségében árverésen el fog adni. — A szentesi takarékpénztár és Urbán István részére Vajda János ellen bíróság lefoglalt alsó réten lábón álló 8 holdnyi nád 1877 január 4 napján d. e. 9 óra körül a kir. járásbíróság hiv. helyiségében árverésen el fog adni. — Gólya Istvánnak bogarasi szőlője lakással együtt eladó. — A mindsenti önségélyző egylet kisérben lévő Kónya-féle háza kedvező föltételek mellett eladó. — Kiss Mihály IV. t. 763. sz. háza eladó. — Özv. Horváth Lajosné II. t. 469. sz. háza eladó. — Dékány

Ferenc I. t. 43. sz. háza kedvező föltételek mellett eladó. — Cirbus Bálintnak kajáni 1 forrály földje vétéssel együtt kedvező föltételek mellett eladó. — Szabó Mihálynak III. t. 138. sz. házával egy bolt helyiség van, hasznabérbe kiadó, — továbbá, ugyancsak ott külön fedél alatt 2 szoba, konyha és padlás szintén hasznabérbe kiadó. — H. Szabó Mihálynak 2 kazal vonyigéje van eladó, értekezhetni lehet saját házával. — Sajó Sándor ref. tanító háza kedvező föltétel mellett eladó IV. t. 9. sz. — Halász Szabó József és Mikec Mária nagyhegyi szőlőjük 2 évre hasznabérbe kiadó lakhelyvel együtt. Alkut lehet tenni II. t. 562. sz. házával. — Zsoldos Józsefnek I. t. 255. sz. háza eladó. — Rác Jánosnak I. t. 31. sz. házával mult évi asztali bora van akó számra eladó. — Tanulóul fölvétetik egy jó háztól való fia Molec Károly fűszer, és vegyes kereskedésében. — A mult héten megtartott toroklobos értekezlet alkalmával valaki egy esernyőt a tanácsteremben hagyott, a tulajdonos ott megtalálja.

A „Szentesi Lap“ f. évi 51 számában — a helyi és vegyes hírek rovatában az van említve, hogy én Szentes városnak 6000 téglát díj nélkül ajánlottam, a ref. egyház közép temetőig — egy járda készítéshez. — Ezen ajánlatot Szentes városának még nem tettem. De igen is tettem Bartha János urnak a ref. egyház főgondnokának, hogy a M. Balog Ferenc házával — vásártér szélén a ref. temető kapuig egy járda készítéséhez bajlandó vagyok 6000 járdatéglát díj nélkül adni, csak hogy a ref. egyház keresse meg Szentes városát az iránt, hogy ezen igen nagy járáson, mieelőbb egy alkalmas és célnak meg felelő járda készíttessék. — Mely egy a temetkezéseknél — mint ivó vizért járó s kelő gyalogosoknak igen nagy előnyükre lenne.

Én a fönt említett mennyiségű téglát jelenleg is készletben tartom, a nevezett vonalon egy járda építéséhez, — várva ezen ügyben a teendő intézkedést. (Bizony üdvös dolog volna, ha ezen ügyben, oly élénken érezhető szükségesség intézkedés nem késnék soká.) Intézkedjék Szentes város — vagy bárki az említett mennyiségű téglát nevezett célra rendelkezésükre áll. Kelt Szentes, dec. 18. 1876.

Iff. Zsoldos Ferenc.

Válasz

a „Népnevelés“ című cikkre.

E f. 1876. évi dec. 17-én a „Szentesi Lap“ 51-ik számában egy cikk jelent meg Pásztor József iskola-észéki tag aláírásával, mely a helybeli római kath. elemi iskolázatást lesújtó váddal terheli, amennyiben az illető cikkirő panaszolódik, hogy — különösen egyes osztályokban — a kitűzött tantárgyakból korántsem mutattak a növendékek oly haladást, mint ezt az előre haladt kor okvetlen megkövetelné.

A cikkirőnek ezen állítása alaptalan, amennyiben ő iskoláinkat — mint iskolaszéki tag — meglátogatván, a fi és leány növendékek számának feljegyzése után, minden belvárosi iskolából azonnal távozott. E szerint tehát a gyermekek az ő jelenlétében nem feleltek.

Ami pedig azt illeti, hogy a római kath. elemi iskolákban a korrál haladunk-e, avagy az 1868 évi 38. t. c. 11. §-ában előirt tantárgyakat adjuk-e elő, avagy nem? arról tanúságot tehet a csongrádmegegyi tanfelügyelő úr, Vadász Manó ő nagysága, a ki iskoláinkat nemcsak meglátogatta, hanem tetszése szerint a törvényt szabta tantárgyakból egyes növendékeket ki is hallgatott; tanúságot tehet a volt csongrádi tanítóképző tisztelt tanári kara, és a volt 1875 ik évi tanítványai; tanúságot tehetnek egyházi előjáróink. S azt hisszük, hogy ha az illető cikkirőnek állítása a hiányos tananyagról igaz lenne, ez esetben az illető tanító kar minden bizonyonyal rendreutasított volna.

Vége az elemi iskolákban az óraszámot illetőleg, elég sajnós, hogy némelyek azt szeretnék, miszerint a gyermek kora reggeltől délig, és déltől estig a négy falközé zárva legyen. Nem a tulságos óraszámotól függ a gyermek előhaladása, hanem a tanító ügybuzalmától és szeretetétől; nem a tulságos óraszám, hanem a tanítóinak erélye, szorgalma és tapintata teszi a gyermeket azzá, mivé lennie kell: hogy érett korában miut családapa, polgár és hazafi kötelességét teljesíthesse. Szentes 1876 dec. 21-én.

A szentesi r. k. tanító testület.

N Y I L T T É R *)

T. Honti László volt szerkesztő urnak!

T. uraságod, midőn a „Csongrádmegegyi Közlöny“-t megindította, nekem jutott a szerencsétlenség azt az illető előfizetőknek és nem előfizetőknek kézbesíteni. — Mint minden rendes ember, ki a maga kárát nem óhajtja, én is megkérdeztem t. uraságodtól, hogy fáradságom díját miben állapítja meg? — Negyedvenként 20 frt s a begyűlt előfizetési pénzekből minden 10-ik forint engem, illet. azaz illetett volna közös megállapodás szerint. — Kötelességem teljesítettem mindaddig, míg a boldog emlékkü „Közlöny“ meg nem szűnt, a nélkül, hogy csak egyszer is eszembe jutott volna időközben az engem illető díjat kérni.

Egy reggel csak azon örvendés hírről lepett meg t. uraságod, hogy „az olyan közönségnek, mely a szepet, jót és hasznosat nem érti, — több lapot nem nyomat. Miután az övnegyed lejárt, kértem öntől fáradozásaim díját. Ön a legdurvább módon utasított rendre, hogy micsoda szemtelenség olyat követelni, mely tulajdonképen engem meg nem illet. Ha jól emlékszem, még talán azt is mondta, hogy tartsam szerencsémnek, ha lapját széthordtam. Kipiszkolzt és elfőttem. — Napok mulva újra fölkerestem önt, gondolva, hogy nem lesz oly ingerült s ki fog fizetni. Ekkor meg plane 20 bottal és kidobással fenyegetett. — Többször nem is megyek. Hanem elmulasztatlan kötelességemnek tartom itt a nyilvánosság előtt, öntön az erkölcsi 20 botot elvinni. Szentes, 1876. december 22.

Négyesi Albert.

E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Főmunkatárs: Kovács Pál. Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

Van szerencsém Szentes város és környéke nagyérdemű közönségével tudatni, hogy lakó somon is — az újonnan épülő gyógyszerár ateliében, Fűhás József ur házában (I. tized) naponként délután 1—3 óráig rendelék.

Szegényeknek ingyen.

A t. közönség pártfogását kérve, vagyok tisztelettel

Dr. Czukkermann Soma,
orvos-sebész, szülész.

Pályázat tanítói állomásra.

Csongrád megyében kebelezett Fábán-Sebestyén pusztán községben, halálkozás következtében üresedésbe jött **községi elemi iskolai tanító állomás** betöltésére pályázat nyitaván, a tanító évi fizetése 300 frt. o. é-ben, tisztességes lakás, 1/4 hold föld.

A pályázni kívánók kérvényeiket, tanítói képeségi oklevéllel és bizonyítványaikkal felszerelve, az 1877. évi január hó 5-ik napjáig, Szentes városában létező Fábán-Sebestyén község hivatalos helyiségéhez, Bartha János iskolaszéki elnökhöz, bérmentve beküldeni sziveskedjenek.

Kelt Szentesen, 1876. december hó 4-én.
Bartha János, isk. elnök.

KIADÓ

egy bolti helyiség,

ösv. Hadzsy Györgyné házában, — jelenleg Seres Lajos által használt, — az 1877. évi április hó 24-től kezdve.

Bővebb értesítést szolgál Szentesen 1876. december 16-án.

Ziguri László.

Üzletmegnyitás!

Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy számos évekig szülőim kereskedésében mint üzlet-vezető működtem, és most magam cége alatt, a volt **Sajtós-féle házban**, egy jól berendezett

norinbergi, diszmű- és fűszerkereskedést

nyitottam. Kapható nálam mindenkor a legfinomabb cukor, kávé és mindenféle fűszerek, — téli és nyári kezttyúk, harisnyák, férfi és női garnitúrák nagyválasztékban, — sítók, copfok és Einlag, — kötő-pamut, fehér és vörös szövő-pamut. — Végre

Karácsonyi ajándékok

a legjutányosabb áron bevásárolhatók. — Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, igyekezem fogok a **legolcsóbb árak** és pontos kiszolgáltatás által bizalmukat kiérdemelni.

Beskovitz Mihály.

Egy kávéházi helyiség

Czukkermann Bernát házában, jelenleg Gibba László által hasznóbérelt, — mely áll egy nagy terem, három szoba, konyha, pince és egyéb hozzátartozókból, — 1877-ik évi

SZT. GYÖRGY NAPJÁTÓL KIADÓ.

Az üzlet-helyiség külön is kibérelhető.

Bővebb értesítéssel szolgál szóval is a ház tulajdonosa, Szentesen, 1876. december 24-én.

Czukkermann Bernát.

Meghívás.

Az újonnan alakult „Segély-egylet“ f. évi december hó 24-én, délelőtt 9 órakor, a város-háza tanácstermében

KÖZGYŰLÉST TART,

melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai lesznek:

- a) az alapszabályoknak a kereskedelmi törvény értelmében módosítása;
- b) igazgató, aligazgató, tőkér, igazgató-tanács és felügyelő-bizottság választása.

1—2 Kiss Zsigmond, id. elnök.

Leggyönyörűbb ruhakelmék!

INGYEN,
sőt levélbeli kívánatra
még bérmentve is!
készséggel szolgáltatnak mindenkinek
leggyönyörűbb
női ruhakelmék
nagyválasztékú mintagyűjteménye
HAMBURGER ADOLF
divatárkereskedésében
IV., koronaherceg-(ür)utca 8. sz.
BUDAPESTEN.

Hamburger Adolf Budapest.

Butor-raktár áthelyezés!

A szentesi „asztalos-butor társulat“ raktárhelyiségét ösv. Izsó Józsefné asszony házából

aszt. Bologh Mihály uri-utcai házában

levő sarok-bolt helyiségébe tette át, hol is a nagyközönség igényeinek minden tekintetben megfelelő

BUTOR KÉSZLETEIT

bátran meri ajánlani. Szóval az asztalos szakmába vágó mindennemű **butor tárgyak** nagyválasztékban kaphatók.

Külsőn, szilárdság s a legolcsóbbra szállított árak a vevők igényeit teljes mértékben ki fogják elégíteni.

Becsés pártfogásába magát ajánlván, maradt Szentesen, 1876. december havában, tisztelettel:

a szentesi asztalos butor-társulat.

Az „Unió-Bank“

nyilvános engndélyezett tárháza.

„Unió-bank“ állomása, bécsi összekötöttési vasut, áru-raktárak, borszesz-tartók, olaj- és boron-pincek, ca. k. fővárhivatali kivitel, átviteli oldaliszobák, nyilvános mázsa- és mérték-hivatal, stb.

Különlegességi díjszabvány berakodásokokért.

100 kilo után hetenkint:

Pamut — — — — — 2 1/2 kr.	Olajok — — — — — 3 — kr.
Pamut-kelme — — — 3 1/2 kr.	Gyümölcs, szárított — — — 4 — kr.
Plehek — — — — — 2 — kr.	Gyöngyház — — — — — 4 — kr.
Gyapot- és fűszerárak 3 — kr.	Répák, szárított — — — 3 — kr.
Kávé — — — — — 3 — kr.	Rizs — — — — — 2 — kr.
Vas nyersen s rudakban 1 1/2 kr.	Hinár — — — — — 2 — kr.
Szűrés és bőrök — — — 3 1/2 kr.	Gyapju zsákokba tömve 5 1/2 kr.
Len és kender — — — 3 — kr.	Gyapju zsákokba lazán 3 — kr.
Gabna, liszt és hüvelyes termények, ropce — 1 — kr.	Keményítő — — — — — 2 — kr.
Bőr — — — — — 3 1/2 kr.	Cukor — — — — — 2 1/2 kr.
Csontok és vallonea — 2 — kr.	

Borszesz.

Tartókban hektoliter- és 9 kr.
hordókban hetenkint 6 kr.

Szabadban elhelyezett áruokért 100 kilo után hetenkint 1/2 kr.

A jószágok be- és elszállítása a hely bármely irányában a legolcsóbban eszközöltetik.

Kiszámlázási díjak:

Ki- és berakodásért és mázsalásért begyűjtött áruknál	
100 kilo után	8 kr.
Göngyöltetlen áruknál 100 kilo után	12 kr.
Gabonánál zsákokban	6 kr.
Gabonánál fölönve	7 kr.
Megváromlásért gyapotárunknál 1—100 kilóig	25 kr.
100—600 kilóig	45 kr.
600-tól fölfele 100 kilonk.	6 kr.
Kézműárunknál	50 kr.

Biztosítási díj 100 frt biztosított érték után havonként 4 1/2 kr.

általában legalább 3 óra 4%.

Olajok és zsiradékok, bor és borszesz kívánatra az állampaszályán levő tárházunkba hasonló feltételek mellett berakotnak.

Nagymennyiségű berakodásoknál megfelelő engedmény adatik.

Az „Unió-Bank“ a neki átadott áruknak bizománybani elárúsítását elvállalja és azokra előleg ad.

Unió-Bank Bécsben.

Legolcsóbb cipőárak!

Temesvári Mór

cipőgyára,

Budapest, kerepesi ut 14. sz. ajánlja

Nőknek:

- Fűzős topánok Brünnelel, fénymázos hegygyel, szép tűzéssel 2 frt 40 kr.
- Fűzős topánok erős bőrből, fénymázos hegygyel, szegezve és csavarral ellátva, kettős talppal, gyakori használatra és esőre időre 3 frt 40 kr.
- Topánok mézga betéttel, erős chagrain vagy borjubőrből, szegezve és csavarral ellátott kettős talppal, igen tartós és meleg 3 frt 60 kr.
- Topánok leányoknak bőrből, erős talppal 1 frt 80 kr.

Uraknak:

- Topánok finom chagrain kettős bőrből 3 frt 60 kr.
 - Topánok fénymázos vagy bagariabőrből, szegezett és csavarral ellátott kettős talppal 4 frt 20 kr.
 - Topánok finom bőrből és diszes fénymázos hegygyel, termék és bálókra 4 frt 20 kr.
 - Topánok orosz fénymázos bőrből, szegezett kettős talppal, csavarral, a legjobb lábbeli a nedves időben, igen tartós és meleg 5 frt 50 kr.
 - Vadász-csizmák vízhatlan kettős bagaria vagy fénymázos bőrből, háromszoros csavarral ellátott kettős talppal 10 frt 50 kr.
 - Ugyanaz orosz fénymázos bőrből 13 frt — kr.
 - Topánok finom fénymázos vagy bagaria bőrből, csavarral ellátva és kettős talppal 4 frt 20 kr.
 - Gyermekecipők Brünnelel vagy bőrből, félcipő 45 kr. szegezett talppal igen tartós 1 frt 20 kr.
 - Brünnelel-topánok fénymázos hegygyel 1 frt 20 kr.
- Részletes árjegyzőkek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Vidéki megrendelések posta-utánvét mellett pontososan és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Árverési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Piti István mint kiskorú gyermekei gyámja végrehajtónak, Danicska Magdolna, Bárdos Flórián és Varga Ágnes végrehajtást szenvedők ellen 600 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a szentesi 7232. számú telekkönyvben jegyzett A — — — — — 1563. hr. sz. alatti 900 frtra becsült ház és udvar ingatlanok az 1877. évi január hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor, mint III. határidőben, ezen telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, ugymint:

- 1-ször. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melyen alul is el fog adatni.
 - 2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 90 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.
 - 3-ször. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, és pedig az első 1/3-át az árveréstől számítandó egy hónap alatt, a második 1/3-át két hónap alatt, az utolsó 1/3-át négy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál előre kifizetve utatvány alapján, a szentesi kir. adó, mint bírói letéti pénztárnál letétni.
 - A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.
 - 4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.
 - 5-ször. Az árverés jogerőre emelkedéskor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei az időtől őt illetik.
 - 6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes letéte után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.
 - Az árverési és átruházási költségek vevőt terhelik.
 - 7-ször. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenné, a megvett ingatlan az érdekeltelek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő veszélyre és kárra, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett, az előbbi becsáron alul is eladatni fog.
- Végre mindazok, kik a fent körülírt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélenek, ezennel felhivatnak, hogy igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, a szentesi kir. bíróságnál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár fölszámolásra fognak utasítatni; ellenkező esetben Farkas Lajos ügyvéd, mint kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni. — Szentesen, 1876. december 8-án.

Aigner Imre, bír. végrehajtó.

H I R E T M E N Y.

Az 1857. évben született I. korosztálybeli hadkötelesek felhivatnak, miszerint **folyó hó 29-én délelőttti 9 órakor** a városbáza tanácstermében tartandó **sorshuzásra** jelenjenek meg. Az elmaradtok helyett szülőik, vagy egyéb rokonaik is megjelehetnek.

Kelt Szentesen, 1876. december 20-án.

Kristó-Nagy István, polgármester.

Eladó ház.

Zsoldos Józsefnek I. tized, 255. számú háza kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebben a háznál.